

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 54. Quæstio de pœnitentiæ Administris privilegio affectis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

tenebris vinculisque perpetuis mandari volumus, reservantes nobis mitigationem poenæ. A molimine contra vitam Papæ Benedicti nulla ratione demonstrato absolutum dicimus. Pronunciato judicio nocens mox exauguratus ab Episcopis, eodem die missus est in carcerem Inquisitoris Dominicani.

Sæcul. XIV.
A.C. 1320.

At postero die 9 Dec. an. 1319 Raymondus Fucoltius in Carcaffonensi curia Procurator regius appellabat a sententia Præfulum velut nimium miti pro criminibus fratris Bernardi, contendens hunc civili Magistratui tradendum, nec absolvendum fuisse ab accusatione de infidiis Papæ Benedicto structis: appellationem a minima dirigebat ad Summam Sedem. Tum Papa Joannes fratrem Bernardum religiosa veste in carcere ipsi relicta exui jussit, vetuitque, ne poena ejus mitigaretur. Litteras dabat 26 Febr. 1320: & Frater Bernardus hoc in carcere vitam posuit.

p. 359.

p. 365.

to. I. p. 117.

§. LIV.

Quæstio de poenitentia Administris privilegio affectis.

Joannes Poillius in Universitate Parisina Theologiæ Doctor tunc temporis in lectionibus sermonibusque suis multas

Sæcul XIV.
A.C. 1321.

*Vas elect.
Extrav.
comm.*

tas defendebat propositiones contra privilegia Religiosis Mendicantibus concessa, & ad Sacramentum pœnitentiæ administrandum spectantia. Papa Joannes re comperta hunc Doctorem ad se Avenionem accersit; ubi errores, quorum arguebatur, tria in puncta redacti sunt. I. Religiosis confessi rursus eadem peccata confiteri Parocho tenentur suo. II. Quoniam canon: *Omnis utriusque sexus* suo in vigore manet, Papa obstare nequit, quin parochiani omnia peccata sua quotannis semel confiteri Sacerdoti proprio, qui est Parochus, teneantur: Deus ipse hoc impedire non posset, quia hic daretur contradictio. III. Nec Papa, nec ipse Deus potest generalem confessiones audiendi potestatem facere ita, ut pœnitens non teneatur eadem peccata iterum suo Parocho confiteri.

*ap. Rayn.
1321. n. 20.*

Papa Joanni Poillio exemplar horum punctorum, & aures præbuit attentissimas etiam coram Cardinalibus in senatu, privatimque coram aliquibus eorum hanc ob rem accitis. En argumenta utrimque prolata! Joannes Poillius inquebat: Papa nequit dare privilegium contra jus alterius, multo minus contra jus divinum. Parochus autem non transcripsit suum jus in Religiosum affectum privilegio: & institutio Parochorum

rum

rum est juris divini: quia secundum explanationem seu Glossam, ut vocant, ordinariam Sacerdotes exhibent septuaginta duos discipulos, sicut Episcopi Apostolos. Adhæc Papa ex jure divino non habet plus potestatis, quam reliqui Episcopi. Quod Poillius probare volebat per quoddam Gratiani capitulum, sed ex falsa decretali petitum. Denique agebat per hæc privilegia everti ordinem hierarchicum, quia non Episcopo magis quam Parocho confiteri tenentur homines.

Sæcul. XIV.
A. C. 1320.

Luc. 10. v. 1.

Dist. 21. c. 2.
In novo.

Pro parte contraria dicebatur: Papæ jurisdictionis non est inclusa uni diœcesi, velut episcopalis, nec uni provinciæ, ut archiepiscopi propria; sed totum contingit orbem. Ratio est: quia dignitas Archiepiscopi non est ex jure divino sed ex humano positivo, quod diœceses certis spatiis circumscripsit; papalis vero dignitas est ex jure divino, & instituta a Christo ad S. Petrum dicente: *Pasce oves meas!* sine circumscriptione ulla vel exceptione. Itaque Potestas Papæ extendit se per loca omnia; nec ei obvenit ab aliis: cuncti vero suam ab eo habent: & ipse jurisdictionem proximam ubique tenet. Parochus longe aliter subjectus est Episcopo, quam hic Papæ. Episcopus est Judex ordinarius in sua diœcesi: non item Parochus in parœcia sua,

Rayn. n. 22.

Jo. 21. v. 17.

Sæcul. XIV.
A. C. 1321.

sua, nec in tractu suo Archidiaconus & reliqui ab Episcopo præfecti muneribus. Episcopus curam parœciæ Parocho committens non se inde exonerat: semper ad reddendam ejus rationem adstrictus, ut antea, manet: semper præcipuam ibi authoritatem conservat. Unde illud conficitur, parochianum a Papa vel ab Episcopo absolutum non teneri absolutio- nem a Parocho suo petere.

n. 25.

Canon concilii Lateranensis nullum Parocho jus novum tribuit. Nam dicen- do Sacerdotem proprium non excludit communem, sed extraneum, qui jurisdi- ctione in pœnitentem caret. Alioquin iste, ut præcepto confessionis satisfaceret, non posset Episcopo suo vel Papæ, sed deberet suo Parocho confiteri. Quocir- ca proprius Sacerdos est, quisquis ab- solvendi potestatem habet seu ordinariam, seu delegatam; scilicet Papa, Episco- pus, Parochus, & ille, cui hanc fecere copiam. Possunt vero Papa & Episco- pus eam cuivis Sacerdoti dare: ac Ec- clesiæ Romanæ mos est, ut a Pœniten- tiario Papæ quilibet possit impetrare lit- teras ad quemlibet Sacerdotem, qui ab- solvat ipsum. Demum expedit Papam uti hac potestate constituendi Confessa- rios ob inscitiam plurium Parochorum, ob populi multitudinem, singularemque illis confitendi difficultatem, quam fontes nonnul-

nonnulli habent, velut exempli gratia eorum concubinæ.

æcul. XIV.

A.C. 1321.

Postquam Joannis Poillii propositiones discussæ fuerant, cedens rationibus sibi oppositis palinodiam cecinit in senatu sacro, & dixit se credere contrarium esse verum. Tum Papa sententiam tulit per decretalem celebrem inchoatam per voces: *Vas electionis*: ubi exposito facto ita pronunciat: Has propositiones damnamus, & asserimus doctrinam contrariam esse veram & catholicam; nempe confessos Fratibus privilegio affectis earundem noxarum confessionem repetere non teneri magis, quam si eas jam fuissent confessi Sacerdoti proprio secundum sanctionem Concilii Lateranensis. Et postea: Memoratum Doctorem Joannem jubemus has propositiones suo ipsius ore Parisiis palam in lectionibus sermonibusque suis retexere: quod fideliter executurum se spondit. Litteras Episcopis omnibus inscriptas dabat 25° Jul. 1321.

§. LV.

Papæ Clementis V thesaurus.

Eodem tempore Papa Joannes sustulit suum diffidium, quod cum Bertrando Degoto Leomania in Vasconia Pro-Comite habebat.